

opsesija: smrtonosna jutarnja gimnastika

saša jelenković

AKT: PREVRAT

Vampirski je tvoj osmeħ:
sludena neprijatnom geometrijom krvnih zrnaca
ceriš se egzorcistima što se otimaju o twoju odeču.
Vašar je, nacionalni praznik, šatori, dim s roštiljem:
ko piye mleko neka sanja rakiju, put koji biram
put je vidljivog. Put: biciklističke trke za kup
Gospodara Suza. Na svečarskim lomačama spaljuju
tragače za obmanom u mitološkim hronikama.
Kostime za maskenbal naručili smo od tebe,
nasmešena vlastelinko velikih očekivanja.
Sačuvaj zadnji ples za mene, znojan će ti prići,
da se boje tvoga nagog tela otisnu na mojoj koži.
Plesaćemo po ivici rama od kostiju tvoje rodoskrvne
braće. Kurtizano zaražena otkrovenjem: pročitaj nam
apostolov sonet sročen u čast sputanog milosrđa.
Obmanula su nas avetijska proročanstva, pa pletemo
mrežu prevratničke truleži ponad glinenih figurica
našeg dragog Boga, štampamo nove šiplove karata,
knjige Tumačenja, crtamo mapu novog neba,
u provaliju bacamo stara vozila.
Školujemo nove vozače. Drevnih drumova vitezove,
oklopnike. Krstaše.
Vampirski je, sada, i moj osmeħ:
stavljam masku i punim špric:
pobeći će sa pira dokonih sudija.

PREVRAT: BESTEŽINSKO STANJE

Dobro nam je, uglavnom, ako zanemarimo mučninu
nakon vodenja ljubavi,
ako iz cipela povadimo kamenje koje ometa
peripatičarska razmišljanja o ideologiji,
oružju i kurvanju,
ako prebrišemo sfumato sa portreta falsifikovanih
ljudi.
Nije nam loše, zaista, dok čučimo na pijaci
s kotaricom sira i jaja smišljajući izgovore
i opravdane, proglose i manifeste,
utuke i apologije.
Ne otvaramo pisma, ne otvaramo psima,
ne podižemo slušalice.
Kupujemo novine slepljenih listova.
Krujući lica igramo poker u hiatusu
između poezije i politike.

BESTEŽINSKO STANJE: OPSESIJA

Pobićemo negdašnje vladare, sluge, kurtizane:
po skliskoj travi kotrljācemo glave opijeni
mirisom nasilja i slave. Tako počinju koračnice:
kad ih otpievaju i odmarširaju, mladići s plakata
prvi posleratnih vesterna ulaze u transportne
vagone, poslušno kao pomužene krave.
A njihova opsesija traje.
Ne prestaje da ih boli davno udarenog mesto:
odvratna je besmrtnost i sve što kraja nema.

OPSESIJA: SMRTONOSNA JUTARNJA GIMNASTIKA

Seo sam za sto, otvorio flašu, nasuo
penušavu tečnost: hrbiti melanholije
ukipljeni na stolici očekuju
prasak starine. Povodanj ludila

vreba me u podnožju Kule,
ne mareći za razlistalu ranu,
halapljivi grm na mojim grudima.
Koštana klopka obrubila mi udove,

pa sličan neopreznoj veverici
koju zgnječi stablo oborenog gromom,
zatravljen i leden, predadoh se
monotonim heksametrima vadrine.

SMRTONOSNA JUTARNJA GIMNASTIKA: MOLITVA

(Arheologu, unutrašnjem)

Svaki nerv, na usluzi nemiru, potkazivač je melanholičnog,
istrošenog, u dupljama jarosnog tla skritog,
oblaporognog deteta. Ranjivog.
Nezaraženog epidemijom izdaje.
Imunog na privid.
Sunovrat u citate smrti posveta je prorocima,
a postelja od otete blagosti oltar, korovu, molitvama.
Hijeroglifi, prerušeni u čitljivo trnje,
svedoce o šatrama: ni cirkuskim, ni ratničkim.
Prevrat. Tračenje plemenitosti.
Ištu mesa, žrtvovanog.
Klovna, nikad poklopljenog zvonom,
staklenim.

MOLITVA: PESMA KOJU SLEDIM

Ne želim ništa čemerno da kažem:
oprezno klečim pred oltarom.
Unazad hodeći, spuštam srebrnjak
na sliku Bogomajke i Sina:
ni Boga ni čoveka,
trpežljivog kao ogledalo.
Na raspunktutoj koži zrcali se moje lice,
izobiljena reč besmrtnika na usnama paganina.
Moja vera,
mrtva je, bludnica,
pridavljenia sumnjom kao kravatom.

PESMA KOJU SLEDIM: AKT

Jedan kraj konca stežem zubima,
drugi držiš između palca i kažiprsta.
Stvorio sam putanju od sebe do ponora,
video kako spokojno tonu jedrenjaci,
ostavljajući za sobom jedra na vodi:
to Pastir, na stado svoje, s predikaonice
milostivo ruku spušta.
U ispovedaonici sedim, sluzavu životinjicu
držeći na krilu: da podgriza moj rugobni,
rugajući, lajavći manir življenja,
da pruži mi šansu da ne posumnjam u sebe.
Krijumčarim odgovore na pitanja
o prvim i poslednjim stvarima:
menjaču ih za sveže, tek ispovedeno parče duše.